

[Hans Nielsen.]

Varene ud over rimelige Grænser, og i næste Øjeblik med den vildeste Indignation vender sig mod Regeringen og Regeringspartierne og siger, at det er ganske urimeligt, at Regeringen og de to Partier, der støtter den, ikke vil være med til paa kunstig Vis at fordyre Landbrugets Produkter. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem udmærket vel kan finde sig i og synes, det er ganske fortræffeligt, at man ved Lovforanstaltninger, ved Statens Hjælp, ved Restriktioner, kunstigt fordyrer Priserne paa de Varer, Landbruget producerer og sælger her i Landet. Nu er det, mig bekendt, saaledes, at vi maa betale de samme Priser for Landbrugets Varer, som Udlandet maa betale, og vi maa ogsaa betale en Flæskepris, hvis Højde er fremkaldt paa kunstig Maade i England, den maa vi følge med og betale i Indlandet, og vi har været villige til — det ved det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen — paa mange andre Omraader at yde Bidrag til Ophjælpning af Landbruget, idet det ikke er vor Mening, at Landbruget skal være Stifbarn i Samfundet, men at det skal hjælpes, for saa vidt Samfundet er i Stand til at hjælpe det.

Men de ærede Medlemmer af Venstre overtrumfes jo langt af det tilstedeværende Medlem af det fra Venstre udtraadte Parti, hvis Fører er det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, der i Dag repræsenteres af det ærede Medlem Hr. Siegfredsen som Stedfortræder. Det ærede Medlem Hr. Siegfredsen siger her i Dag, at Landbruget er ude for en Mishandling, en himmelraabende Mishandling. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, fra hvis Side det er, Landbruget er ude for den himmelraabende Mishandling. Det kan dog næppe være fra den nuværende Regerings og Regeringspartiernes Side, de, som har vedtaget den ene Lov efter den anden til Hjælp for Landbruget. Man kan dog ikke kalde det for en Mishandling. Man kan være utilfreds med disse Love, man kan mene, at de ikke er vidtgaende nok, men man kan dog ikke sige, at de ligefrem er Udtryk for en Mishandling, at de er paanødt Landbruget, eller at de betyder en Tvangsfodring. Ja, man kan maaske godt om adskillige af de Lovforslag, som har været fremme, sige, at de næsten har været Udtryk for en

Tvangsfodring af Landbruget, for saa vidt som Venstres Opfattelse dækker Landbrugets. Men af hvem er det nu, Landbruget bliver mishandlet paa en saa himmelraabende Maade? Det ærede Medlem Hr. Siegfredsens Tale var kort, og hans Paastand blev heller ikke bilagt med noget som helst Bevis, men det plejer man jo ikke at gøre inden for det Parti, som det ærede Medlem tilhører. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Er det Renteslaveriet, han tænker paa, naar han taler om den himmelraabende Mishandling, som Landbruget er Genstand for? Thi det er efter min Mening det eneste Punkt, hvorpaa man kan tale om, at Landbruget bliver mishandlet i Øjeblikket. Der kan kun være Tale om en Mishandling fra deres Side, som strækker deres griske Fingre ud og forlanger deres Renter betalt til sidste Hvid uden Hensyn til, om Bonden kan betale. De Talemaader, som det ærede Medlem Hr. Siegfredsen og hans Aandsfrænde anvender, kan man naturligvis meget godt udlægge saadan; men hvis det er rigtigt, beder jeg det ærede Medlem træde frem og bekræfte det.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har jeg kun en enkelt Bemærkning. Det er meget interessant, at det ærede Medlem gaar saa stærkt ind for de private Vareudvekslinger. Jeg forstaar egentlig ikke, hvorfor det ærede Medlem gør det, thi de Tusinder af smaa Købmænd, der er her i Landet, kommer jo ikke til at deltage i denne Vareudveksling, det er — vil jeg sige til det ærede Medlem — ikke disse Tusinder af smaa Middelstandsmænd, som kommer i Betragtning, naar Talen er om Udveksling af Varer med Udlandet. Disse mange Tusinder, som er den egentlige Kærne i Handelsstanden her i Landet, er ganske udenfor. Nej, det er de private storfinansielle Selskaber, der raader over betydelige Midler, som er i Stand til at etablere disse Varebytninger, som det ærede Medlem maa have forelsket sig i. Naar det ærede Medlem som Elev af Henry George gaar saa stærkt ind for dette, saa kan jeg til en vis Grad give ham Ret i den Sætning, hvormed han begyndte sin Tale: Det er forunderligt, som man kan komme paa den forkerte Side af Plankeværket her i Verden.

Jeg har sluttelig et Par Bemærkninger